

tikken i Danmark gjorde fru Pia Kjærsgaard – som jeg nævnte i min begrundelse – en bemærkelsesværdig status i Politiken den 20. februar 2009, fordi der ifølge fru Pia Kjærsgaard var behov for en helt ny integrationsindsats: »... en konkret plan for de udsatte boligområder og de mange indvandrere, som står totalt uden for samfundet.«

Den udtalelse har jo nærmest karakter af ren tilståelse. VKO's politik har været planløs. Jo, jo, der har været initiativer, og der har også været initiativer, vi har været med i, men det centrale her er jo fraværet af en samlet plan, som fru Pia Kjærsgaard har ret i ikke har været fremlagt. Der er derfor brug for en langt mere systematisk, koordineret og effektiv indsats, hvis udviklingen i de udsatte boligområder skal vendes. Og det ved regeringen jo godt.

En ny rapport om de marginaliserede unge i Danmark er nedslående læsning. 47.000 unge er i fare for at blive marginaliseret. Det gælder mere end en ud af fire nydanske børn og unge, mens det for etnisk danske børn og unge er mindre end hver tiende. Efter 7 år med VKO har nydanske unge stadig væk ikke de samme muligheder som danske børn. Resultatet kan desværre også aflæses der, hvor den sociale deroute altid har kunnet aflæses, nemlig i kriminalitetsstatistikken. I 2007 blev næsten dobbelt så stor en andel af de 15-19-årige indvandrere og efterkommere dømt for kriminalitet. Mens det for etnisk danske unge var 6 pct., var det 11 pct. for indvandrere og efterkommere. Vi taler her om personer, som var mellem 8 og 12 år, da VKO kom til magten i 2001 med et løfte om at tage hånd om integrationen. Ikke prangende!

Jeg tror, vi er enige om i oppositionen, at vi gerne vil sende ghettobegrebet på museum, og i Det Radikale Venstre vejrer vi morgenluft for vores tanke om en samlet plan for at modvirke ghettoisering, så alle unge, uanset baggrund, får mulighed for at klare sig i det danske samfund. De udsatte boligområder huser nemlig næsten hver fjerde af de nydanske børn og unge. Det er derfor, at det er her, vi skal sætte ind, hvis vi skal sikre muligheder til alle. Nøglen er naturligvis uddannelse og beskæftigelse, som ministeren også var inde på. Siden 2003 er der faktisk ikke sket en nævneværdig udvikling i andelen af indvandrere, som får en ungdomsuddannelse. Flere end 10.000 unge indvandrere og efterkommere under 30 år er hverken under uddannelse eller i arbejde, og lediggang er altså stadig væk roden til alt ondt. Hvis vi får lejlighed til at diskutere

det med integrationsministeren, tror jeg, hun vil give mig ret i, at der altså er en del af forklaringen her: Der har været en kraftig indvandring af udenlandsk arbejdskraft i de forgangne år, og de tæller selvfølgelig også med i statistikken og er et positivt bidrag, men det ændrer jo ikke ved, at der, hvor det er interessant at se, er, hvor mange der er ladet tilbage, hvor mange unge der er i fare for at blive marginaliseret.

Udviklingen i landets 37 mest udsatte boligområder er af Programbestyrelsen udbråbt til en trussel mod samfundets sammenhængskraft, og derfor virker det jo mærkeligt, at regeringen ligesom fejler det væk og siger, at det går, som det skal. Uden en samlet tværgående og national handlingsplan er der risiko for øget social stigmatisering og parallelsamfund uden kontakt til det øvrige samfund. Planen må have som mål at få ghettoerne af landkortet – ikke med bulldozere, men med en indsats, der går på tværs af undervisnings-, rets-, social- og beskæftigelsesområdet. Der skal være socialrådgivere på alle skoler, der kan sørge for brobygning mellem den sociale indsats – fritidsklubberne, beboerrådgiverne, nærpolti og gademedarbejdere. Ingen ung skal være overladt til sig selv og en tilværelse uden skolegang og arbejde. Vi ved godt, hvad der skal til, for hver eneste dag er der eksempler på ting, der lykkes ude i den lokale integrationsindsats. Nu skal vi bare have de politiske partier op af skyttegravene og ind på midtbanen, så vi forhåbentlig kan enes om et samlet træk for en bedre integration.

Jeg skal derfor på vegne af Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at udviklingen i landets 37 mest udsatte boligområder er en trussel mod samfundets sammenhængskraft. Hvis der ikke laves en handlingsplan, er der en risiko for øget social stigmatisering og parallelsamfund uden kontakt til det øvrige samfund.

Folketinget opfordrer regeringen til at indkalde Folketingets partier til forhandlinger om en samlet plan for de udsatte boligområder i Danmark med det formål, at der ikke i 2015 er boligområder i Danmark, som står for integrationen af mere end 30 pct. socialt udsatte indvandrere. Planen skal indeholde både fysisk genopretning,